

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ท่ามกลางสภาวะการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกและสังคมในปัจจุบัน โลกแห่งการสื่อสารและการเชื่อมโยง ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน แนวคิด ค่านิยม การเมือง สังคม และสิ่งแวดล้อม จากที่สังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากสังคมเกษตร มาสู่สังคมอุตสาหกรรม และสังคมโลกแห่งการสื่อสารข่าวสารข้อมูลในปัจจุบันนี้ การศึกษาเป็นหนึ่งในหลายต่อหลายส่วนที่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงและพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องและสามารถตอบสนองการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ในฐานะที่การศึกษาเป็นกระบวนการผลิตและพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีคุณภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจำเป็นต้องปรับและพัฒนาบทบาทหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นด้วยเหตุผลสำคัญ 3 ประการ ประการแรก การศึกษาอุดมศึกษาต้องปรับตัวตามสังคมไทยและสังคมโลก ประการที่สอง ระบบอุดมศึกษาจำเป็นต้องเตรียมสถาบันเอง กำลังคน การสร้างองค์ความรู้ และการบริการวิชาการ เพื่อเตรียมสร้างระบบสังคมไทยให้พร้อมสำหรับอนาคตที่จะมาถึง และประการที่สาม คือ ระบบอุดมศึกษา ต้องอนุรักษ์ซึ่งสิ่งต่าง ๆ ต้องปรับปรุงพัฒนาและบางอย่างต้องยื่นหยัดขึ้นนำสังคมให้เสื่อมทรามลง (ประกอบ บุรินทร์, 2536, หน้า 1)

ในขณะที่เดียวกันสิ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความสามารถ และคุณภาพ ก็คือครูหรือผู้สอนนั่นเอง แต่จากการสำรวจจำนวนครูภายใต้ยุควิกฤตทางเศรษฐกิจพบว่า การศึกษาแห่งชาติมีกำลังคนค่อนข้างคงที่ประมาณ 600,000 คน ในจำนวนนี้เป็นครูประถมศึกษาร้อยละ 70 และแต่ละปีครูเกษียณอายุประมาณ 4,000-5,000 คน แต่รัฐมีข้อจำกัดด้านงบประมาณจึงสามารถเพิ่มอัตราว่าจ้างครูใหม่ได้ปีละ 1,000 คน ขณะที่สถาบันผลิตครูทั้งหมด 114 สถาบันจะผลิตครูใหม่ได้กว่าแสนคนใน 5 ปีข้างหน้า (มนตรี จุฬาวัดมนทล, 2541, หน้า 19-20) แต่ปัญหาที่พบในปัจจุบันกลับพบว่าผู้ที่ศึกษาในสาขาวิชาชีพครูกลับมีค่านิยมในการเลือกประกอบวิชาชีพครูลดน้อยลงทำให้เกิดภาวะสูญเปล่าทางการศึกษา และไม่สอดคล้องกับปริมาณความต้องการของสังคมที่ต้องการผู้มีทักษะ ความรู้ความสามารถในสาขาวิชาชีพครูโดยตรงมาพัฒนาทรัพยากรบุคคล

วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพที่ให้บริการทางด้านการศึกษา ซึ่งมีส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศ มีหน้าที่ให้การศึกษเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของประชาชน ให้มีศักยภาพที่จะปรับตัวปรับใจ ให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในทุก ๆ ด้านทั้งเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยี โดยเน้นให้ความรู้ ความเข้าใจ เพื่อเพิ่มพูนทักษะผ่านระบบการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และเพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้นซึ่งทั้งนี้ก็เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (วิธานา พัดเปีย, 2539, หน้า 2) ดังนั้นวิชาชีพครูจึงเป็นวิชาชีพที่ต้องมีความรับผิดชอบ มีการเตรียมตัว อีกทั้งยังเป็นอาชีพที่ได้รับการคาดหวังจากสังคมที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ ตามความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น (Evans & Brueckner, 1992, p. 31)

ในการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นภายใต้โลกแห่งการสื่อสารนี้เอง พบว่าภาษาเป็นหัวใจหลักในการแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูล ในฐานะที่ภาษาเป็นตัวกลางในการส่งและรับข้อมูล โดยเฉพาะภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่ได้รับการยอมรับในฐานะภาษาสากล และเป็นภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารในทุกด้าน ทั้งการดำเนินธุรกิจ การศึกษา การแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลหรือแม้แต่ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และเพื่อให้ทรัพยากรมนุษย์มีคุณลักษณะที่เอื้อหรือเหมาะสมกับการพัฒนาประเทศ นอกเหนือจากคุณลักษณะด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่แล้ว สิ่งหนึ่งที่จะควรส่งเสริมสร้างให้มีคุณลักษณะในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ก็คือ ทักษะที่ดีต่อวิชาชีพที่ปฏิบัติ เนื่องจากทัศนคติเป็นแรงจูงใจที่กำหนดทิศทางของพฤติกรรมบุคคล ถ้าบุคคลมีทัศนคติที่ดีต่อการทำงานก็มีแนวโน้มว่าการทำงานนั้นจะประสบความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คราธวโหล์, บลูม, และมาเซีย (Krathwohi, Bloom, & Masia, 1964, pp. 15-19) ได้ให้ความสำคัญของทัศนคติ โดยกำหนดให้ทัศนคติเป็นจุดมุ่งหมายประการหนึ่งของการเรียนการสอน คือ ความรู้ ทักษะ และทัศนคติ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาอารมณ์ ความรู้สึก และค่านิยมให้เกิดขึ้นภายหลังการศึกษา อันเป็นขั้นตอนสู่การนำไปเป็นนิสัยของบุคคลและต้องอาศัยเวลานานในการปลูกฝัง และ ออลพอร์ท (Allport, 1940, p. 271) กล่าวว่า การเรียนมีส่วนช่วยในการสร้างทัศนคติได้มาก เพราะทัศนคติได้มาจากประสบการณ์ต่าง ๆ ถ้าประสบการณ์เป็นไปในทางที่ดี ประสบความสำเร็จ ทัศนคติจะก่อตัวขึ้นในทางที่ดีหรือทางบวก

ทัศนคตินอกจากมีความสำคัญตามที่กล่าวมาแล้วนั้นยังมีความสำคัญต่อการสำเร็จการศึกษาของนิสิต ดังที่ สมหวัง พิริยานุวัฒน์ (2528, หน้า 84-90) ได้สรุปผลการวิจัยไว้ว่าสาเหตุที่ทำให้นิสิตออกจากมหาวิทยาลัยกลางคันหรือออกจากสถาบันก่อนสำเร็จการศึกษานั้นเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ 1) การแบ่งเวลาไม่เหมาะสม และไม่ตั้งใจศึกษา

เล่าเรียน 2) ทักษะไม่ดีต่อวิชาและคณะที่เรียน 3) พื้นฐานความรู้และสติปัญญาไม่ดีพอ 4) การทำกิจกรรมนิสิตมากเกินไปและนิสิตไม่ชอบกิจกรรม 5) การปรับตัวเข้ากับการเรียนมหาวิทยาลัยไม่ได้ 6) ฐานะทางเศรษฐกิจ 7) สุขภาพอ่อนแอ 8) ที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสม และ อรุณช ปุณยกรน (2526, หน้า 55-57) สรุปปัจจัยที่มีผลต่อการออกก่อนสำเร็จการศึกษาของ นิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้แก่ 1) ความสัมพันธ์กับอาจารย์ 2) ทักษะที่มีต่อ วิชาชีพ 3) ฐานะทางเศรษฐกิจและการเงิน 4) ความสามารถของนิสิตและเนื้อหาหลักสูตร 5) ความต้องการของผู้ปกครอง 6) ลักษณะของครอบครัว 7) ทักษะดีต่อกิจกรรมของ มหาวิทยาลัย 8) ปัญหาที่อยู่อาศัย

จากสถิติข้อมูลของ สำนักงานทะเบียนมหาวิทยาลัยบูรพา (2540) พบว่า นิสิตคณะ ศึกษาศาสตร์ส่วนใหญ่มักเลือกที่จะประกอบอาชีพด้านอื่น ๆ มากกว่าที่จะเลือกประกอบวิชาชีพ ครุตามสาขาวิชาที่ตนได้สำเร็จการศึกษามาและโดยเฉพาะอย่างยิ่งนิสิตในสาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษมีสถิติเลือกประกอบอาชีพในสาขาอื่น ๆ มากกว่าเลือกวิชาชีพครูสูงกว่าสาขาวิชาเอกอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผลในเรื่องค่าตอบแทนที่สูงกว่า หรือจากทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพครู ดังนั้น จึงเป็นสิ่งที่น่าศึกษาถึงทัศนคติของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัย บูรพา ที่มีต่อวิชาชีพครู ทั้งนี้เนื่องจาก คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นหน่วยงานที่มี หน้าที่และความรับผิดชอบในการผลิตบุคลากรซึ่งทำหน้าที่ในด้านการศึกษาให้เพียงพอและ สอดคล้องกับสังคมมาเป็นเวลานาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษซึ่งนับว่าเป็นที่ ต้องการอย่างยิ่งเพื่อตอบสนองกับสถานการณ์ของสังคมปัจจุบัน

จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญในระดับสูงต่อความสำเร็จในการศึกษา คือ ทัศนคติซึ่งเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลทั้งในระหว่างการศึกษาทั้งทางด้านพฤติกรรมในระหว่างศึกษา และการประสพผลสำเร็จในการประกอบอาชีพในอนาคตอีกด้วย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการ ศึกษาถึงทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพครูของนิสิตสาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารมหาวิทยาลัยในการ กำหนดนโยบาย วางแผน และการพัฒนาในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการจัดการเรียน การสอน และหลักสูตร ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในอนาคต เพื่อประโยชน์ใน ด้านการผลิตกำลังคนทางการศึกษา และการศึกษาทัศนคติต่อวิชาชีพครูในครั้งนี้ถือเป็น ส่วนหนึ่งในการประเมินหลักสูตร การศึกษาระดับบัณฑิต (กศ.บ.) ซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้ผู้ศึกษามีความรัก ทัศนคติ และศรัทธาในสาขาวิชาชีพครู อีกทั้งเพื่อวัดทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนตาม หลักสูตร และทัศนคติที่นิสิตมีต่อวิชาชีพครู เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร

ต่อไป และเพื่อให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบันและความต้องการของประเทศ อีกทั้งยังเป็นการลดการสูญเปล่าทางการศึกษาลงได้อีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตสาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. เปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตสาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยจำแนกตาม
  - 2.1 เพศ
  - 2.2 ชั้นปี
  - 2.3 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวนิสิต
  - 2.4 อาชีพของผู้ปกครอง
  - 2.5 ความพึงพอใจในการศึกษาตามหลักสูตร
  - 2.6 คะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิต

สมมติฐานของการวิจัย

1. นิสิตเพศชายและหญิง มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูแตกต่างกัน
2. นิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ต่างกัน มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูต่างกัน
3. นิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูต่างกัน
4. นิสิตที่มีอาชีพของผู้ปกครองต่างกัน มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูต่างกัน
5. นิสิตที่มีความพึงพอใจในการศึกษาจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรต่างกัน มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูต่างกัน
6. นิสิตที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนในด้านเนื้อหาวิชาเรียน การจัดการเรียนการสอน เพื่อสร้างความพึงพอใจในการศึกษาอันจะส่งผลต่อการศึกษามีคุณภาพและสร้างทัศนคติที่ดีต่อการศึกษาในสาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2. เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการปลูกฝัง และการสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูของนิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หรือแม้แต่ในสาขาวิชาเอกอื่น ๆ ในคณะศึกษาศาสตร์ อีกด้วย

3. เป็นการลดการสูญเปล่าทางการศึกษา เพื่อให้นิสิตที่เรียนในสาขาวิชาชีพครูมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพที่ตนศึกษาและเลือกประกอบอาชีพตามที่ตนได้ศึกษาไว้

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนิสิตสาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ชั้นปีที่ 1-4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2543 จำนวนทั้งสิ้น 75 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตสาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ทุกชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2543 จำนวนทั้งสิ้น 45 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) โดยแบ่งกลุ่มประชากรออกเป็นชั้นปี ได้แก่ชั้นปีที่ 1-4

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ (independent variable) ได้แก่

3.1.1 เพศ

3.1.1.1 ชาย

3.1.1.2 หญิง

3.1.2 ชั้นปี

3.1.2.1 ชั้นปีที่ 1

3.1.2.2 ชั้นปีที่ 2

3.1.2.3 ชั้นปีที่ 3

3.1.2.4 ชั้นปีที่ 4

3.1.3 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

3.1.3.1 ระดับเศรษฐกิจต่ำ

3.1.3.2 ระดับเศรษฐกิจปานกลาง

3.1.3.3 ระดับเศรษฐกิจสูง

3.1.4 อาชีพของผู้ปกครอง ได้แก่

- 3.1.4.1 เกษตรกรรม
- 3.1.4.2 ค้าขาย
- 3.1.4.3 รับราชการ
- 3.1.4.4 รับจ้าง
- 3.1.4.5 ประกอบอาชีพอิสระอื่นๆ

3.1.5 ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร แบ่งเป็น 2 ระดับ ได้แก่

- 3.1.5.1 พึงพอใจ
- 3.1.5.2 ไม่พึงพอใจ

3.1.6 คะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิต

- 3.1.6.1 คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00
- 3.1.6.2 คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.01-2.75
- 3.1.6.3 คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.76 ขึ้นไป

3.2 ตัวแปรตาม (dependent variable) ได้แก่ ทักษะชีวิตที่มีต่อวิชาชีพ

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยของทำความเข้าใจข้อตกลงเบื้องต้นว่า การมีประสบการณ์ในการศึกษาตามหลักสูตรของ สาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ ตั้งแต่ปีที่ 1-4 ในชั้นปีที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อ การศึกษาที่ทัศนคติต่อวิชาชีพครูในครั้งนี้

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะชีวิต หมายถึง ทักษะที่ ความรู้สึกที่มีต่อวิชาชีพครู เป็นภาวะ โน้มเอียงในการ แสดงออก ไม่ใช่การกระทำ สามารถเปลี่ยนแปลง และสามารถวัดได้โดยที่นี้ใช้แบบสอบถามเชิง ประเมินค่าตามมาตรฐานของลิเคิร์ต
2. นิสิตสาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษ หมายถึง นิสิตชั้นปีที่ 1-4 ที่กำลังศึกษาตาม หลักสูตร กศ.บ. ปี 2541 สาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

3. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้รวมของบิดา มารดา หรือ ผู้ปกครองที่อุปการะในการศึกษา กรณีบิดา หรือมารดาเสียชีวิต ให้ยึดรายได้ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เป็นรายได้รวมแทนทั้งนี้ให้รวมรายได้ของนิสิตที่อาจมีขึ้นทั้งจากการทำงานพิเศษ หรือรายได้จากด้านอื่น ๆ ด้วย รวมกับรายของนิสิตที่มีขึ้นระหว่างการศึกษาทั้งที่เป็นงานประจำและงานล่วงเวลาต่าง ๆ โดยในที่นี้แบ่งระดับรายได้รวมของนิสิตและผู้ปกครองออกเป็น 3 กลุ่มตามเอกสารการสำรวจการบริโภคของกองนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ สำนักงานเศรษฐกิจ-การคลัง กระทรวงการคลัง ดังนี้

3.1 ระดับเศรษฐกิจต่ำ หมายถึง รายได้ของนิสิตและผู้ปกครองรวมกันต่ำกว่า 10,000 บาทต่อเดือน

3.2 ระดับเศรษฐกิจปานกลาง หมายถึง รายได้ของนิสิตและผู้ปกครองรวมกันอยู่ระหว่าง 10,001-30,000 บาทต่อเดือน

3.3 ระดับเศรษฐกิจสูง หมายถึง รายได้ของนิสิตและผู้ปกครองรวมกันมากกว่า 30,001 บาทต่อเดือนขึ้นไป

4. อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง อาชีพของบิดามารดาในการประกอบอาชีพ อันเป็นงานที่ก่อให้เกิดรายได้หลักในครอบครัว โดยแบ่งออกเป็น 6 กลุ่มดังต่อไปนี้

4.1 เกษตรกรรม หมายถึง ผู้ประกอบอาชีพ ทำไร่ ทำนา ทำสวน ทำประมง หรือเลี้ยงสัตว์เพื่อจำหน่าย

4.2 ค้าขาย หมายถึง ผู้ประกอบอาชีพทางการค้าทุกชนิด ทั้งสังหาริมทรัพย์ และอสังหาริมทรัพย์

4.3 รับราชการ หมายถึง ผู้ประกอบอาชีพในหน่วยงานของรัฐและเป็นข้าราชการประจำของหน่วยงานรัฐทุกหน่วยงาน

4.4 รับจ้าง หมายถึง ผู้ประกอบอาชีพรับจ้างทุกตำแหน่งในหน่วยงานเอกชน บริษัท ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงงานอุตสาหกรรม

4.5 ประกอบอาชีพอิสระอื่น ๆ หมายถึง ผู้ประกอบอาชีพอิสระรับงานเป็นชิ้นงาน หรือนำชิ้นงานมาทำงานที่บ้าน หรือนอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

5. คะแนนเฉลี่ยสะสม หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตที่เกิดจากสะสมค่าเฉลี่ยเกรดที่ได้ในแต่ละเทอม หารด้วยจำนวนเทอมการศึกษาทั้งหมด แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

5.1 คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 หมายถึง ระดับคะแนนการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ

5.2 คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.01-2.75 หมายถึง ระดับคะแนนการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

5.3 คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.76 ขึ้นไป หมายถึง ระดับคะแนนการศึกษาอยู่ในระดับสูง

6. ความพึงพอใจในการศึกษาตามหลักสูตร หมายถึง ความรู้สึกโดยรวมที่นิสิตมีต่อการศึกษาในสาขาวิชาเรียน ไม่ว่าจะเป็นในด้านครูผู้สอน หลักสูตร วิธีสอน สื่อการสอน การประเมินผล โดยแบ่งระดับความพึงพอใจออกเป็น 2 ระดับ คือ พึงพอใจ และไม่พึงพอใจ

7. แบบสอบถาม หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ในการวัด หรือค้นหาคำตอบของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในที่นี้เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพครู เป็นข้อคำถามที่สอบถามความคิดเห็น ความรู้สึก และข้อมูลส่วนตัว เพื่อใช้ในการประมวลผลทางการศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ แบบสอบถามส่วนที่เป็นชนิดข้อคำถามให้เลือกตอบ (check list) และส่วนที่เป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (rating scale)

8. วิชาชีพครู หมายถึง วิชาการชั้นสูงที่ใช้เพื่อการประกอบอาชีพครู ทั้งนี้รวมทั้งในด้านเนื้อหาวิชาการ ประสบการณ์ และ จรรยาต่างเพื่อการประกอบอาชีพต่อไปในภายภาคหน้า